

om Ventilationen er, som den skal være, o. s. v. Der møder en hel Række Repræsentanter for Samfundet — ogsaa Politiet har jo Tilsyn med Lærlingene — for at paase, om en Mand, der udfører sit Arbejde for at skaffe sig og sin Familie det nødvendige til Livets Ophold, nu ogsaa leder denne sin Bedrift i Overensstemmelse med alle de Love og Cirkulærer, hvis Bestemmelser han er underkastet i det Øjeblik, han har fremmed Medhjælp, og i det Øjeblik, han benytter Maskinkraft i sin Virksomhed. Dette at uddanne unge Mennesker, at oplære dem til et godt Haandværk, synes jeg er en samfundsnyttig Opgave, som man ikke bør lægge alt for mange Hindringer i Vejen. Jeg kan heller ikke komme bort fra, at den Værkstedsuddannelse, unge danske Haandværkere faar, staar saa langt over den Skoleuddannelse, man i andre Lande er kommet ind paa, og som man ogsaa for enkelte Fags Vedkommende er kommet ind paa herhjemme, staar saa langt over, hvad man kan tænke sig at lære paa en Skole, og at det Arbejde, der her gøres, navnlig af de smaa Mestre, er et overordentlig nyttigt Arbejde. Og hvis man vil stille det op, som om de unge Menneskers Interesser skulde stride mod Mestrenes, som om Mestrene — ikke just skulde være interesseret i at give dem en mindre god Uddannelse, end de burde have, men dog skulde lade det skorte noget paa den gode Uddannelse, saa behøver man heroverfor kun at henvise til, hvad de danske Haandværksmestre gør, for at de unge, som de har i Varetægt, og hvis Uddannelse de skal sørge for, kan blive dygtigere, end de selv er, saa behøver man blot at se paa de store Bidrag, der fra denne Side ydes til de tekniske Skoler, idet det er Haandværkerforeningerne, der i høj Grad opretholder de tekniske Skoler, netop af Hensyn til den Ungdom, der staar indenfor Faget.

Jeg gaar ud fra, at Lovforslaget skal i Udvalg, og jeg vil derfor anbefale, at man i dette underkaster alle dets Enkeltheder en grundig Behandling, navnlig for saa vidt angaar de Skærpselser, der er foreslaaet i Sammenligning med den nugældende Lovs Bestemmelser.

Wildner: Det er ikke særlig oplivende for en Ordfører at skulle tage Ordet, naar

man i Virkeligheden er enig med et Par af de foregaaende Talere, i dette Tilfælde med den højtærede Sundhedsminister og med den ærede Ordfører for Venstre. For saa vidt kunde jeg godt have undladt at tage Ordet, men der er dog et Par Spørgsmaal, jeg gerne vil omtale, idet jeg ønsker at slaa fast, hvad det er, det drejer sig om for den store Haandværkerstand. Angaaende Handelsstandens Interesser med Hensyn til dette Forhold vil min Partifælle, det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bunch), tage Ordet, men vi agter i øvrigt i det kommende Udvalg at arbejde hen til, at Handelsstanden kan faa sin egen Lærlingelov.

Da den højtærede Sundhedsminister den 26. Januar trak dette Lovforslag tilbage, havde jeg ventet — og det havde man vel ogsaa nok ventet ude omkring —, at den højtærede Minister var fremkommet med et selvstændigt Forslag; Loven af 1921 indeholder jo en Bestemmelse om, at den skulde revideres i 1924, saa for saa vidt havde det kun været ganske naturligt, om et nyt Forslag var blevet fremsat paa Rigsdagen. Det var derfor ikke uden Interesse for mig, da et æret Medlem af Socialdemokratiet optog Forslaget; saa at vi derigennem fik Lejlighed til at drøfte det, om ikke saa meget her i Tinget, saa dog i det Udvalg, der formentlig vil blive nedsat, og hvor det er mit Haab, at man vil søge at bringe Forslaget i Overensstemmelse med de Ønsker, de næringsdrivende i Øjeblikket har med Hensyn til en ny Lærlingelov. Det er jo nemlig ikke helt saaledes, som den højtærede Sundhedsminister og den ærede Ordfører for Partiet Venstre sagde, at Loven af 1921 har virket udmærket; det tror jeg ikke, man faar nogen Haandværksmester, der holder og uddanner Lærlinge, til at skrive under paa. Den store Haandværkerstand ved nemlig, at efter denne Lov har det i Virkeligheden ikke været muligt at uddanne Lærlinge, dels paa Grund af de store Omkostninger, dels paa Grund af den store Risiko, man gik ind i, baade med Hensyn til den Mulighed, at en Lærling ikke skulde kunne tage sit Svendestykke, og med Hensyn til de i Loven indeholdte Bestemmelser om, at saafremt en Mester, hans Værkmester eller hans Forretningsfører to Gange i Løbet af 10 Aar paa en eller anden Maade har forbrudt sig, har han dermed for Fremtiden